

NOTAT

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Erhverv
J.nr. 001-12373
Ref. Riksb/lokie/UR
Den 5. januar 2015

Høringsnotat vedr. forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse og planloven (ny anmeldeordning for mindre miljøbelastende virksomheder)

Lovforslaget følger op på aftalen om Vækstplan for Fødevarer fra april 2014 og Aftalen om en vækstpakke fra juni 2014. Udkast til lovforslaget blev sendt i høring d. 14. november med høringsfrist d. 12. december 2014. Lovforslaget blev sendt til en bred kreds af myndigheder, interessenter og organisationer. Miljøstyrelsen har modtaget i alt 24 hørings svar, hvoraf 13 myndigheder og organisationer oplyser, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget, eller at de hilser lovforslaget velkomment. De modtagne hørings svar sendes til Folketingets Miljøudvalg sammen med dette notat.

Der er foretaget ændringer i lovforslaget efter høringen på baggrund af hørings svarene jf. nedenstående og enkelte korrektioner som følge af lovteknisk gennemgang i Justitsministeriet.

Følgende høringsparter har haft bemærkninger til lovforslaget: Dansk Industri (DI), Landbrug & Fødevarer (L&F), Brancheforeningen for Biogas, Dansk Agroindustri, Dansk Akvakultur, Danmarks Naturfredningsforening (DN), Kommunernes Landsforening (KL), Bryggeriforeningen og Bæredygtigt Landbrug.

Svarene har især berørt følgende emner:

1. Generelle bemærkninger
2. Anmeldeordningen
3. Forhåndsdialogen inden anmeldelse
4. Samtidighed i sagsbehandlingen
5. Sagsbehandlingstider
6. Tilsyn
7. Efteruddannelse
8. Branchebekendtgørelser
9. Vilårsdatabasen
10. Den digitale ordning
11. Økonomi
12. Øvrige bemærkninger
13. Kommentarer fra offentlige myndigheder

I det følgende gennemgås hørings svarene samt Miljøstyrelsens og Naturstyrelsens bemærkninger til disse.

Ad 1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

Hovedparten af høringsparterne støtter generelt op om lovforslagets intentioner om forenkling af proceduren for miljøgodkendelser – herunder en fælles digital indgang, reducere af sagsbehandlingstiden og en ny anmeldeordning.

Dog er **L&F** af den opfattelse, at lovforslaget ikke lever op til den politiske aftale om Vækstplan for Fødevarer, idet ikke alle mindre miljøbelastende fødevarer- og agroindustrielle virksomheder undtages fra godkendelsespligten. **L&F** foreslår på den baggrund, at lovforslaget revideres. På trods heraf finder **L&F**, at lovforslaget er et skridt i den rigtige retning, som kan få positiv betydning for fødevareraktiviteterne.

L&F, Bryggeriforeningen, Dansk Agroindustri og Dansk Akvakultur ser bilag 2 som en overimplementering af direktivet om industrielle emissioner og finder, at de derfor ikke længere bør være godkendelsespligtige.

KL mener, at modellen bør indeholde følgende elementer: forhåndsdialog, digital anmeldelse, sagsbehandling og opstartstilsyn.

DI er meget positive over for lovforslaget og ser frem til det videre samarbejde omkring gennemførelse af forslagene. **DI** ser det positivt, at der med forslaget følges op på Aftale om Vækstplan for Fødevarer og Aftale om en Vækstpakke, at sagsbehandlingstiden for miljøgodkendelser reduceres, og de administrative byrder for virksomheder og myndigheder lettes. De understreger, at det beskyttelsesniveau, vi har opnået, skal fastholdes, og lempelserne alene skal give administrative lettelser og sikre enkelhed og gennemsigtighed

Brancheforeningen for Biogas er positivt indstillet over for initiativer, som fremmer myndighedsbehandling, så virksomhederne undgår flaskehalse ifm. udviklingsaktiviteter. En anmeldeordning kunne være en sådan mulighed.

KL er enige i målet med lovforslaget og ser også et potentiale i at forbedre ansøgningsprocessen for virksomhederne gennem forenklinger i lovgivningen og digitale løsninger.

Dansk Agroindustri og Dansk Akvakultur støtter helt overordnet lovforslagets intentioner om forenkling og kortere sagsbehandlingstider.

Bryggeriforeningen ser ingen indholdsmæssige lettelser eller forenklinger for virksomhederne. De meget vide bemyndigelsesbestemmelser vil give virksomhederne administrative byrder, hvor de i stedet har behov for faste, klare og langsigtede rammer, som de kan planlægge og investere efter.

L&F er bekymret over de meget brede bemyndigelser til ministeren, som vanskeliggør en vurdering af effekterne.

KL finder det hensigtsmæssigt at give ministeren bemyndigelse til udstedelse af nye regler inden for de beskrevne rammer og forudsat, at miljøbeskyttelsesniveauet ikke forringes.

L&F efterspørger desuden en parallelstilling med EU-krav og danske krav, så relationerne til EU-direktiverne er klar.

Miljøstyrelsens kommentarer:

Det fremgår af Aftalen om Vækstplan for Fødevarer, at "aftalparterne ønsker en omfattende forenkling af miljøgodkendelsesprocessen for fødevarer- og andre industrivirksomheder, hvorved fire ud af fem godkendelser vil kunne undværes. ... Med henblik herpå iværksættes en forundersøgelse med sigte på at skabe en

enklere og hurtigere miljøgodkendelsesproces gennem samtækning af VVM og miljøgodkendelser, så en lang række virksomheder fremadrettet alene vil få én integreret tilladelse”.

Miljøstyrelsens forundersøgelse af anmeldeordningens juridiske, miljøfaglige samt tekniske aspekter blev afsluttet i september 2014. Forundersøgelsen peger på en anmeldeordning, hvor hovedelementerne er en ny digital understøttelse, samtækning med VVM-screeningen, branchebekendtgørelser, en forhåndsdialog samt et styrket tilsyn. Disse elementer er afspejlet i lovforslaget. Desuden peger forundersøgelsen på, at også spildevandstilladelser bør integreres i anmeldeordningen, selvom dette hverken indgår i Vækstplan for Fødevarer eller Vækstpakken.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at lovforslaget implementerer initiativ nr. 17 vedr. anmeldeordning for mindre miljøbelastende virksomheder i Aftale om en vækstpakke fra juni 2014. Jf. ovenstående indebærer Aftale om Vækstplan for fødevarer fra april 2014 en forundersøgelse.

Miljøstyrelsen er ikke enig i, at der er tale om en overimplementering af direktivet om industrielle emissioner. Danmark har traditionelt haft regler om miljøgodkendelser for flere virksomhedstyper, end der er omfattet af EU-regulering. De virksomheder og aktiviteter, der i dag er omfattet af en dansk miljøgodkendelsesordning, men ikke direktivet om industrielle emissioner, fremgår af bilag 2 i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed. Virksomhedsudvalg II (med deltagelse af bl.a. L&F, DI, Dansk Erhverv, DN og KL) vurderede i sin rapport fra november 2011, at miljøgodkendelser er velegnet til at regulere virksomhedstyper, hvor der er væsentlige miljøpåvirkninger eller væsentlige gener for mere end én parameter, eller hvis én parameter udgør en meget væsentlig belastning, som fx støj fra forlystelsesparker. Listerne over de miljøgodkendelsespligtige virksomheder blev opdateret i 2012 efter disse kriterier og anbefalinger fra Virksomhedsudvalg II. Med dette lovforslag vil bilag 2 virksomhederne blive omfattet af den nye anmeldeordning og nogle tillige reguleret af en branchebekendtgørelse.

De knapt 600 store og komplekse virksomheder, der er reguleret af EU-direktivet om industrielle emissioner, vil ikke blive omfattet af anmeldeordningen, men vil få kortere sagsbehandlingstid som følge af digitalisering og servicemål. Servicemålene drøftes af regeringen og KL som opfølgning på Aftale om kommunernes økonomi for 2015.

Det overordnede formål med den fremlagte anmeldeordning er at skabe en enklere og hurtigere sagsbehandling i forbindelse med etablering, udvidelse og ændring af virksomhedernes produktion. Mange virksomheder vil gå en lettere fremtid i møde som følge af anmeldeordningen for mindre miljøbelastende virksomheder. Virksomhederne vil opleve en markant ændring, da de ikke længere skal indsende nær så mange forskellige oplysninger, som i dag. Derimod skal de fremover via et digitalt system anmelde, om de kan leve op til en række vilkår eller krav, som gælder for lige netop deres virksomhed. De relevante myndigheder vurderer efterfølgende virksomhedens anmeldelse. Det sparer tid for både virksomheder og myndighederne. Der er således skabt hjemmel til at etablere en enklere og hurtigere miljøgodkendelsesproces gennem samtækning med VVM-screening og spildevandstilladelser.

For de virksomheder, der fortsat skal have en miljøgodkendelse, bliver anmeldelsen omsat til vilkår i en miljøgodkendelse, som det kendes i dag.

Virksomheder, der omfattes af branchebekendtgørelser, vil ikke længere få en miljøgodkendelse, men kan gå i gang, hvis de ikke hører fra kommunen inden for en bestemt tidsfrist.

Den foreslåede løsningsmodel vil i første omgang reducere antallet af godkendelsespligtige virksomheder med ca. 900 virksomheder – svarende til ca. én ud af fem – mens alle de ca. 5.000 mindre miljøbelastende virksomheder vil blive omfattet af anmeldeordningen. Miljøministeriet vurderer, at anmeldeordningen bidrager til en reduktion af sagsbehandlingstiden.

Miljøministeriet vil i samarbejde med de relevante brancher arbejde for at lave flere branchebekendtgørelser og dermed reducere antallet af godkendelsespligtige virksomheder yderligere.

For så vidt angår L&F's ønske om en parallelostilling skal Miljøstyrelsen bemærke, at anmeldeordningen for mindre miljøbelastende virksomheder er et nationalt initiativ, der udspringer af 1) forundersøgelsen jf. Aftale om Vækstplan for Fødevarer fra april 2014, og 2) initiativ nr. 17 vedr. anmeldeordning for mindre miljøbelastende virksomheder, der indgår i Aftale om en Vækstpakke fra juni 2014. Anmeldeordning for mindre miljøbelastende virksomheder vil alene omfatte de ca. 5.000 virksomheder, der er optaget på bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen – dvs. de virksomheder, som ikke er omfattet af direktivet om industrielle emissioner (IE-direktivet). For de ca. 5.000 mindre miljøbelastende virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 gælder kun nationale krav. Det er derfor ikke muligt at lave en parallelostilling til EU-reglerne.

Anmeldeordningen vil blive påvirket af det nye VVM-direktiv, således at frister for sagsbehandling af VVM-screening vil blive fastsat i overensstemmelse med VVM-direktivets krav. VVM-direktivet medfører, at den relevante myndighed med virkning senest fra 16. maj 2017 skal træffe afgørelse om VVM-screening senest 90 dage efter, at en virksomhed har fremlagt alle de oplysninger, som myndigheden skal bruge til at træffe sin afgørelse. Miljøstyrelsen bemærker, at alene visse virksomheder, anlæg og indretninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og anlæg omfattet af en branchebekendtgørelse udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, som også er omfattet af VVM-bekendtgørelsens bilag 2 bliver omfattet af modellen så vidt angår VVM-screeningen.

Miljøstyrelsen vil tydeliggøre lobemærkningerne, så det mere klart fremgår, hvordan de forskellige bemyndigelser tænkes udmøntet.

DI finder det rigtigt, at effekterne bliver evalueret efter en periode.

L&F finder, at der for at sikre de positive effekter ved lovforslaget bør fastsættes konkrete mål for, hvilke lettelser virksomhederne skal have. Det skal være muligt at følge op på målene i forbindelse med udmøntningen og skal indgå i evalueringen.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Det overordnede mål med lovforslaget er at skabe en enklere og hurtigere sagsbehandling for både virksomheder og myndigheder. Virksomhederne vil

opleve en markant ændring ved, at de ikke længere skal indsende mange forskellige oplysninger ad 3 gange. De skal fremover anmelde, om de kan leve op til en række krav, som er relevante for lige netop den pågældende virksomhedstype. De relevante myndigheder vurderer efterfølgende virksomhedens anmeldelse. Denne proces sparer tid for både virksomheder og myndigheder.

Med henblik på den kommende evaluering undersøges det, hvilke informationer IT-systemet kan opsamle; fx om hvornår en ansøger påbegynder og afslutter en anmeldelse/ansøgning, og hvor lang tid ansøgeren er om at udfylde anmeldelsen. Disse elektronisk opsamlede oplysninger vil kunne sammenlignes med tidligere undersøgelser af fx. den tid, virksomheder har brugt på at udarbejde en ansøgning, og kan således belyse ændringerne som følge af digitaliseringen.

I lovforslagets bemærkninger vil det fremgå, at effekterne vil blive vurderet ca. 2 år efter, at ordningen er fuldt indfaset – dvs. når det vurderes, at gevinsten af de nye tiltag fuldt ud kan høstes. Det skønnes, at den nye ordning er fuldt implementeret primo 2016, men at gevinsten af effekterne først fuldt ud kan realiseres i 2017. Evalueringen forventes således at blive gennemført i 2018.

Bemærkninger til konkrete emner

Ad 2. Anmeldeordningen

DI ser positivt på forslaget om en anmeldeordning og understreger i den forbindelse, at det er vigtigt, at det nuværende miljøbeskyttelsesniveau fastholdes. **DI** ønsker, at lettelserne alene bør vedrøre de administrative byrder og sikrer enkelthed og gennemsigtighed.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

For flere af høringssparterne står det ikke klart, at anmeldeordningen både gælder de virksomheder, der omfattes af branchebekendtgørelser, og de virksomheder, der får en miljøgodkendelse og evt. en VVM-screeningsafgørelse og evt. en spildevandstilladelse. Miljøstyrelsen vil i lovbemærkningerne gøre det endnu tydeligere, hvad der forstås ved en anmeldeordning.

KL påpeger, at kommunernes sagsbehandling fortsat vil bestå i vurdering og kvalitetssikring af virksomhedernes afgivne oplysninger. **KL** ser ikke, at der er opgaver, som kommunerne fremover ikke skal løse.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen er enig i, at godkendelsesmyndighedernes sagsbehandling i udgangspunktet er den samme som i dag. Det forventes dog, at der med den digitale anmeldelse indleveres mere fyldestgørende anmeldelser, og at det derfor i mindre omfang vil være nødvendigt for kommunerne at bede om supplerende oplysninger.

DN er bekymret ved, at foreningens klageret begrænses i forbindelse med branchebekendtgørelser. **DN** ser branchebekendtgørelser som et vigtigt tiltag til forbedring af kvaliteten i miljøgodkendelser. De finder derfor, at branchebekendtgørelsesvirksomhederne også bør få en miljøgodkendelse, som det kendes for dambrug, hvilket medfører en uændret klageadgang. En vurdering i

forhold til det lokale miljø vil kræve, at EU-direktiverne for habitater, rammer for spildevand samt luftkvalitet er fuldt implementeret i kommunerne.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

De allerede udarbejdede standardvilkår, som godkendelsesmyndighederne skal benytte, når de udarbejder miljøgodkendelser, er med til at sikre ensartethed og kvalitet i miljøgodkendelserne. Med de kommende branchebekendtgørelser tænkes virksomhederne løftet ud af godkendelsessystemet, og branchebekendtgørelsernes krav vil have direkte virkning for virksomhederne.

Det er ikke formålet med branchebekendtgørelser at begrænse klageretten. For virksomheder, der anmelder sig i henhold til en branchebekendtgørelse og fuldt ud lever op til bekendtgørelsens krav, træffer myndigheden ikke en afgørelse, og der er derfor ikke en afgørelse, som der kan klages over. I dette tilfælde er klageretten over de enkelte sager afløst af en adgang for DN til at afgive bemærkninger under høringen af udkast til bekendtgørelse. Det vil for nogle virksomheder være nødvendigt at søge om dispensation for enkelte af bekendtgørelsens krav. Der vil også forekomme tilfælde, hvor myndigheden må skærpe et eller flere krav, fx af hensyn til et nærliggende Natura 2000 område. I disse sager meddeles dispensationen/skærpelsen i en afgørelse, som vil kunne påklages på samme måde, som en miljøgodkendelse kan påklages.

For virksomheder, der efter at have anmeldt sig får en miljøgodkendelse og evt. en VVM-screeningsafgørelse og evt. en spildevandstilladelse, ændres der ikke på nogens klageret.

Ad. 3. Forhåndsdialogen inden anmeldelse

KL efterlyser, at forhåndsdialogen får mere opmærksomhed i modellen for anmeldeordningen, og at den er en forudsætning for at opnå de ønskede målsætninger. Især mener de, at forhåndsdialogen er en forudsætning for at få den bedst mulige ansøgning. De peger på, at de virksomheder, som er i forudgående dialog med myndighederne, også er dem, som er mest tilfredse med det samlede sagsbehandlingsforløb. **DN** støtter forhåndsdialogen med det formål at afstemme forventningerne.

KL mener, at der mangler redskaber i modellen, der sikrer, at virksomhederne leverer solide miljøfaglige data. De efterlyser forslag til, hvordan virksomhederne - især de små og mellemstore virksomheder - hjælpes igennem ansøgningsprocessen.

Miljøstyrelsens kommentarer

Miljøstyrelsen er enig i, at forhåndsdialogen er et vigtigt element i den nye anmeldeordning. Formålet med dialogen er at sikre, at virksomhederne sender en så fyldestgørende ansøgning som muligt, herunder at sikre at oplysningerne målrettes de væsentlige forhold, som kan få betydning for de lokale forhold.

Forhåndsdialogen er også et vigtigt tidspunkt, hvor virksomhedens fremtidige udviklingsmuligheder og eventuelle begrænsninger drøftes, så virksomheden kender rammerne for fremtiden.

Miljøstyrelsen har ved udformning af den nye anmeldeordning overvejet, hvorvidt forhåndsdialogen skal være obligatorisk, men har vurderet, at en obligatorisk ordning ikke vil være hensigtsmæssig, idet behovet for forhåndsdialog vil variere. Det vil typisk være de små virksomheder, der

etablerer sig første gang, der vil have mest glæde af en forhåndsdialog. Øvrige virksomheder, der allerede er etableret, kender formentlig de relevante miljøregler og har haft den første dialog med tilsynsmyndighederne.

Ved udvikling af den digitale løsning vil det blive sikret, at virksomhederne bliver guidet igennem ansøgningsprocessen. Det er hensigten, at små vejledende tekster vil poppe op, når der scrolles ned over oplysningskravene. Desuden vil Miljøstyrelsen i tæt samarbejde med relevante aktører udarbejde vejledningsmateriale om, hvordan det digitale system fungerer. Der vil ydermere blive udarbejdet vejledningsmateriale, der kan anvendes til inspiration i forhåndsdialogen, således at både virksomheder og myndighederne har fokus på det væsentlige - nemlig at virksomheden kender de fremtidige rammer og samtidigt også varetager hensynet til natur og miljø.

Ad. 4. Samtidighed i sagsbehandlingen

DI støtter, at der indføres samtidighed i sagsbehandlingen.

L&F roser one-stop-shop-tankegangen, der ved korrekt udmøntning har potentiale til at gøre sagsbehandlingen mere overskuelig for virksomhederne. Der bør indføres et krav om forpligtende samarbejde mellem myndighederne, der skal sikre, at kommunen og Miljøstyrelsen ikke begge regulerer BAT-vilkår. **L&F** opfordrer endvidere til, at der indføres en mulighed for at fravige kravet om samtidig sagsbehandling.

KL finder samtidighed som en principielt god ide, som allerede er implementeret i flere kommuner. **KL** peger samtidig på, at modellen bør kunne imødekomme ansøgers eventuelle behov for tidsmæssig opdeling af de forskellige ansøgninger, f.eks. ved nyetableringer, hvor de mener, det kan give god mening at udarbejde VVM-screeningen først og miljøgodkendelsen efterfølgende, idet virksomheden sjældent er afklaret på detaljerne i starten.

DN påpeger, at samtidighed i sagsbehandlingen allerede er kendt på et enkelt område, men der er ingen sanktionsmuligheder. **DN** fremhæver, at der ikke er brug for samtidighed i sagsbehandlingen, men derimod et successivt integreret vurderingsforløb foretaget af én og samme myndighed uden indblanding fra forsyningsvirksomhedsinteresser eller andre kommercielle interesser.

Miljøstyrelsens kommentarer

Med lovforslaget tænkes der indført pligt til samtidighed i sagsbehandling og afgørelser om miljøgodkendelser og spildevandstilladelser. Det følger allerede af miljøbeskyttelseslovens § 84 b, at myndigheder, der træffer afgørelse om samme virksomhed efter bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven, skal koordinere deres afgørelser i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at lovens formål opfyldes. Både miljøgodkendelser og spildevandstilladelser skal baseres på BAT, og det må derfor sikres, at BAT-vilkår i de to afgørelser hænger godt sammen.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at lovforslaget ikke har til hensigt at indføre en mulighed for at fravige samtidighed i sagsbehandlingen. Det er netop målet, at flere ansøgningsprocesser tænkes sammen til én. Især vil ansøgningsprocessen om VVM og miljøgodkendelser blive tænkt sammen, idet der vil være sammenfald mellem flere af oplysningskravene. Udgangspunktet om samtidighed i afgørelsen på miljøgodkendelse og VVM-screening kan dog fraviges i følgende to situationer: 1) Hvis virksomheden søger om tilladelse til at

påbegynde bygge- og anlægsarbejder, før der er givet en miljøgodkendelse, og 2) hvis det er nødvendigt af hensyn til overholdelse af sagsbehandlingsfristen på 90 dage, der fremgår af direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Miljøstyrelsen vil dog overveje, om den IT-mæssige arkitektur skal åbne mulighed for, at virksomhederne kan sende de forskellige ansøgninger afsted enkeltvis. I så fald vil virksomhederne dog ikke kunne forvente samtidighed i afgørelserne.

Ad. 5. Sagsbehandlingstider

DI finder det positivt, at der som konsekvens af ændringer i VVM-direktivet fastsættes en maksimal sagsbehandlingstid.

L&F roser intentionen om at reducere sagsbehandlingstiderne og ser gerne bindende maksimale sagsbehandlingstider. For at sikre kortere sagsbehandlingstider må oplysningskravene reduceres og være så præcise, at myndigheden eller virksomheden ikke kan forsinke processen pga. usikkerhed om oplysningskrav eller ønsker om yderligere oplysninger. Der bør endvidere indføres en grænse for, hvor mange gange en myndighed må vende tilbage og bede om yderligere oplysninger. **L&F** finder, at sagsbehandlingen skal starte, når virksomheden har indsendt ansøgningen.

KL finder, at revurderinger af miljøgodkendelser bør holdes uden for servicemål om sagsbehandlingstid, da det kan være en træg proces at indhente de nødvendige oplysninger fra virksomhederne. **KL** finder endvidere, at sager om risikovirksomheder bør holdes uden for servicemål om sagsbehandlingstid pga. koordinering med bl.a. Politiet og Arbejdstilsynet, og det samme bør gælde for sager, der indeholder udarbejdelse af en VVM-redegørelse eller en Habitatkonsekvensvurdering.

Miljøstyrelsens og Naturstyrelsens kommentarer

Som det fremgår af Aftale om kommunernes økonomi for 2015, er regeringen og KL enige om at fastsætte konkrete servicemål for bl.a. sagsbehandlingstiden for miljøgodkendelser, og at sagsbehandlingstid for kommunernes erhvervsrettede myndighedsopgaver skal reduceres med en tredjedel i 2016. Regeringen og KL er fortsat ved at drøfte de konkrete servicemål, herunder hvad de skal være, og hvordan de skal måles. Der vil være tale om servicemål, som ikke er juridisk bindende.

Det er ikke tanken, at der fastsættes sagsbehandlingsmål for revurderingssager, fordi sager om revurderinger af miljøgodkendelser ikke er begrænsende for virksomhedernes produktion.

Miljøstyrelsen er enig med KL i, at der gælder særlige forhold for VVM-pligtige virksomheder samt dambrug, havbrug og risikovirksomheder, der har komplekse snitflader til anden lovgivning og derfor må forvente en længere sagsbehandlingstid end øvrige virksomheder.

Kravet om en maksimal sagsbehandlingstid på 90 dage for så vidt angår VVM-screening, er et krav efter det nye VVM-direktiv. De 90 dage regnes fra det tidspunkt, hvor sagen er tilstrækkeligt oplyst for den kompetente myndighed.

Miljøstyrelsen vil gennemgå oplysningskravene i godkendelses- og standardvilkårsbekendtgørelsen for at præcisere dem med henblik på, at virksomhederne indleverer så fyldestgørende oplysninger som muligt i forbindelse med anmeldelsen. L&F, DI, KL m.fl. vil blive inviteret til at deltage i dette arbejde.

Der tænkes ikke fastsat regler for dialogen mellem myndighed og virksomhed, herunder hvor mange gange der kan blive bedt om oplysninger. Jf. den forvaltningsretlige officialmaksime er myndigheden forpligtet til at indhente oplysninger og materiale, der sikrer, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Ad. 6. Tilsyn

KL mener, at opstartstilsyn bør være obligatorisk for alle virksomheder, uanset om der er tale om nyetableringer eller ændringer, da kommunerne har erfaring for, at det endelige byggeri eller produktionsændringer ofte varierer i forhold til det ansøgte. **KL** mener desuden, at et obligatorisk opstartstilsyn for alle etableringer og udvidelser vil understøtte intensionen om at tilskynde virksomheder til at have fokus på at forebygge miljøpåvirkninger. Det er dog deres erfaring, at det kan være vanskeligt at få virksomhederne til at melde tilbage til myndighederne, når de har igangsat driften. **DI** mener, at opstartstilsyn kun bør omfatte nyetableringer.

Bryggeriforeningen mener, at det er en byrde for virksomhederne, at der indføres et opstartstilsyn. De mener endvidere, at myndighederne i højere grad bør indgå dialog med virksomhederne, uden at det har karakter af tilsyn. De mener endvidere, at styrket tilsyn signalerer mistillid til virksomhederne.

KL efterlyser endvidere begrundelser for, hvorfor opstartstilsynet ikke omfatter spildevandstilladelsen. Endelig stiller **KL** spørgsmålstejn ved, om virksomhederne altid melder tilbage til myndighederne, når de har taget deres tilladelse/godkendelse i brug.

DN mener, at det udvidede tilsyn er et uforståeligt begreb. De mener, at det er uklart, hvad opstartstilsynet skal indeholde. **DN** mener ikke, at det giver mening at gå på tilsyn på en virksomhed, der har etableret sig uden at have været igennem en egentlig godkendelsesprocedure. **DN** ønsker ingen ændringer i det nuværende tilsyn.

Miljøstyrelsens kommentarer

Formålet med et opstartstilsyn er at sikre, at virksomhederne har etableret sig i overensstemmelse med reglerne i en branchebekendtgørelse eller de vilkår, som myndighederne har fastlagt. Opstartstilsynet skal gennemføres senest 3 måneder efter, at virksomheden har meddelt myndighederne, at den har taget sin miljøgodkendelse eller tilladelse efter reglerne i branchebekendtgørelsen i brug.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at den ny anmeldeordning forudsætter en tillid til, at virksomheder overholder de nye regler, og meddeler tilsynsmyndighederne, når deres miljøgodkendelse/miljøtilladelse er taget i brug.

Opstartstilsyn vil kun være obligatorisk for nyetableringer. Tilsynet skal ikke ses som en mistillid til virksomhederne, men det er Miljøstyrelsens vurdering, at der er størst risiko for at belaste miljøet i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke har etableret sig i overensstemmelse med reglerne og herved "utilsigtet" udleder

forurenende stoffer. Denne situation kan forebygges, hvis myndighederne hurtigt kommer på besøg efter, at virksomheden har igangsat driften. Etablerede virksomheder er allerede kendt af tilsynsmyndighederne, og myndighederne vil have bedre forudsætninger for at fastlægge en fornuftig tilsynsfrekvens end for virksomheder, der etablerer sig for første gang.

Miljøstyrelsen er enig med Bryggeriforeningen i, at der er tale om en pligt for både myndigheder og virksomheder til at gennemføre et opstartstilsyn på virksomheder, der etablerer sig for første gang. Centralt i lovforslaget om den nye anmeldelseordning har været, at der samtidigt med, at der indføres en række lettelser og forenklinger, også skal sikres en fornuftig varetagelse af miljøbeskyttelsen. Dette skal opstartstilsynet bl.a. sikre.

Det er hensigten, at myndighederne ved et opstartstilsyn skal føre tilsyn med alle virksomhedens miljøforhold, herunder spildevand. Endvidere skal der på tilsynet identificeres de områder, hvor det vil være relevant for virksomhederne at udarbejde rutiner for at forebygge uheld eller skader, som kan forurene miljøet. Dette vil blive rettet og tydeliggjort i lovforslaget.

Ad. 7. Efteruddannelse

KL er bekymret for, at der ikke er afsat tilstrækkelige ressourcer til implementering og modning af systemet, herunder tilrettelæggelse af ændrede arbejdsgange, integration af IT-systemer samt understøttende aktiviteter som fx uddannelse og vejledningstiltag. **KL og L&F** er bekymret for, hvorvidt der er afsat tilstrækkelige ressourcer til efteruddannelse.

L&F og DI finder det positivt, at der udarbejdes vejledningsmateriale og etableres kursustilbud. **DI** ønsker at deltage i dette udviklingsarbejde, og **L&F** mener, at der bør indføres en masteruddannelse indenfor miljøsagsbehandling samt et krav om praktik hos virksomhederne.

Bryggeriforeningen mener, at det er positivt med øget efteruddannelse af tilsynsmedarbejdere, hvis det også omfatter øget viden om produktionsvilkår. **L&F** støtter også forslaget om efteruddannelse af miljøsagsbehandlerne.

Miljøstyrelsens kommentarer

Miljøstyrelsen finder det meget positivt, at brancheorganisationerne støtter forslaget om at indføre et frivilligt kursustilbud til både myndigheder og virksomheder og gerne deltager i udarbejdelsen af dette. Det er på nuværende tidspunkt ikke afklaret, hvad kursusindholdet præcist skal omfatte, men dette vil ske i samarbejde med KL, brancheorganisationer og øvrige parter, der ønsker at deltage i udviklingen af dette initiativ.

I og med at kursustilbuddet er frivilligt, er det op til hver enkelt kommune at afsætte de ressourcer, som er nødvendige for netop deres medarbejdere til denne aktivitet. I mange kommuner sidder meget erfarne medarbejdere, hvor det ikkeer hensigtsmæssigt med et krav om, at de skal deltage i et obligatorisk kursus.

Det er ikke hensigten, at der skal indføres en egentlig masteruddannelse.

L&F stiller forslag om, at der indføres en praktikordning. Miljøstyrelsen ser meget gerne dette som et supplement, som virksomhederne kan tage initiativ til at tilbyde til landets tilsynsmedarbejdere. Det vil dog ikke indgå som et fast element i et kursusforløb.

Ad. 8. Branchebekendtgørelser

DI forventer, at der fastsættes en tidsfrist, inden for hvilken myndigheden kan reagere over for virksomheden.

Under den forudsætning, at en virksomhed kan overholde de vilkår, der allerede er fastsat i en branchebekendtgørelse og ikke skal have supplerende godkendelser, accepterer **DI**, at virksomheden ikke får en egentlig miljøgodkendelse, og at der ikke er tillagt retsbeskyttelse, offentlighed eller klagemulighed.

DI spørger til, hvordan anmeldeordningen skal anvendes i forbindelse med revision af miljøgodkendelser, og mener, det bør præciseres, at anmeldeordninger erstatter en miljøgodkendelse, når den skal revideres, forudsat at virksomheden kan overholde branchebekendtgørelsens krav, og der ikke skal laves supplerende godkendelser. **DI** finder endvidere, at der bør tages stilling til, om en anmeldelse skal have en tidsbegrænsning.

DI tilbyder at medvirke til at afdække behovet for yderligere branchebekendtgørelser. **DI** opfordrer til at genoverveje, om det er omkostningseffektivt at udarbejde en branchebekendtgørelse på foderstofområdet, hvor der er meget få virksomheder. **DI** finder, at biogasanlæg i forbindelse med renselanlæg bør holdes uden for en branchebekendtgørelse, da de er fuldt ud integrerede.

For foderstofvirksomheder er der i dag standardvilkår, der fungerer tilfredsstillende, og der kan ikke opnås en omfattende administrativ lettelse efter **L&F's** opfattelse, da der nu er meget få virksomheder tilbage på bilag 2. Foderstofvirksomhederne er ikke omfattet af VVM-reglerne, og de miljømæssige aspekter er primært lokale gener, der kan håndteres lokalt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 42. De foreslår derfor, at virksomhederne i stedet fjernes fra listen over godkendelsespligtige virksomheder.

L&F finder, at der kun bør indføres branchebekendtgørelser, hvor brancherne ønsker det. Endvidere finder de, at de retssikkerhedsmæssige konsekvenser skal vurderes, fx hvis et område skifter planmæssig status.

Brancheforeningen for Biogas finder, at den foreslåede biogasbranchebekendtgørelse vil få en meget begrænset effekt, når den kun omfatter bilag 2-virksomheder. Det er foreningens opfattelse, at langt størstedelen af den fremtidige udbygning vil ske med anlæg, der er større og dermed omfattet af IE-direktivet. Foreningen anfører, at de standardvilkår, som blev udarbejdet i 2006 i god dialog mellem Miljøstyrelsen, myndigheder og branchen, har været en meget stor lettelse i myndighedsbehandlingen. En præcisering af, at standardvilkårene i bekendtgørelsen er fyldestgørende for at kunne give en miljøgodkendelse, vil give en meget større forbedring af myndighedsbehandlingen end en branchebekendtgørelse; specielt hvis det blev kombineret med en tidsfrist. Brancheforeningen finder, at branchebekendtgørelser vil betyde en betydelig indskrænkning i virksomhedernes retsbeskyttelse, da branchebekendtgørelsesvirksomheder ikke længere vil være omfattet af den 8-årige retsbeskyttelse. **L&F** henviser til bemærkningerne fra Brancheforeningen for Biogas på dette område.

Dansk Agroindustri forventer at blive inddraget i arbejdet, såfremt en påtænkt branchebekendtgørelse for maskinværksteder vedrører nogle af deres medlemmer.

De foreslår en tydeliggørelse af, hvordan virksomheders retsstilling er i forbindelse med overgangen til branchebekendtgørelser.

KL mener, at den tid, der spares i sagsbehandlingsprocessen, ofte opvejes af øget tid til vejledning og opfølgning. De finder, at den foreslåede branchebekendtgørelse for maskinværksteder skal overvejes, da der er flere komplicerede forhold, og en række maskinværksteder har godkendelsespligtige biaktiviteter.

KL oplyser endvidere, at Natur- og Miljøklagenævnet ofte hjemviser påklagede afgørelser om VVM-screeninger og miljøgodkendelser af biogasanlæg til VVM-behandling. Det undrer dem derfor, at denne branche er udtaget til forenklet godkendelsessystem/branchegodkendelse.

DN støtter op om udarbejdelse af branchebekendtgørelser som afløser for de nugældende standardvilkår. Etablering af biogasanlæg oplever **DN** bøvlt med, da der er mange naboklager om lugt.

Miljøstyrelsens kommentarer

I forlængelse af de indkomne høringssvar har DI og Landbrug & Fødevarer oplyst overfor Miljøstyrelsen, at de ønsker, at der ikke udarbejdes branchebekendtgørelser for biogasanlæg og foderstofvirksomheder.

I lyset af disse tilbagemeldinger vil der ikke blive udarbejdet branchebekendtgørelser for foderstofvirksomheder og biogasanlæg. De mindre miljøbelastende biogasanlæg og foderstofvirksomheder vil således fortsat blive reguleret via en miljøgodkendelse og vil ligesom de øvrige bilag 2-virksomheder blive omfattet af den kommende anmeldelseordning.

Miljøstyrelsen forventer fortsat at udarbejde en branchebekendtgørelse for maskinværksteder, da der er mange omfattede virksomheder og mange sager om udvidelser eller ændringer årligt. Lovforslaget er tilrettet i overensstemmelse hermed.

Miljøstyrelsen vil invitere DI, L&F, Dansk Agroindustri, KL og DN til at deltage i arbejdet med at udarbejde en branchebekendtgørelse for maskinværksteder ud fra de allerede gældende standardvilkår.

Miljøstyrelsen vil inddrage DI, L&F, KL og DN i overvejelserne om, hvor der omkostningseffektivt kan udarbejdes flere branchebekendtgørelser.

Miljøstyrelsen bekræfter, at der i branchebekendtgørelserne vil blive fastsat en tidsfrist, hvorefter virksomheden kan gå i gang, med mindre miljømyndigheden gør indsigelse.

De virksomheder, der omfattes af en branchebekendtgørelse, vil ikke længere få en miljøgodkendelse, men vil i stedet skulle opfylde og efterleve en række generelle, bindende regler. I og med den 8-årige retsbeskyttelse er knyttet til miljøgodkendelsen, vil virksomheder omfattet af en branchebekendtgørelse således ikke være omfattet af den 8-årige retsbeskyttelse.

I det omfang en virksomhed, der er omfattet af en branchebekendtgørelse, har fået en afgørelse om skærpelse af eller dispensation fra de generelle, bindende regler, vil virksomheden nyde samme retsbeskyttelse, som følger af de

forvaltningsretlige principper om ændringer af stillede vilkår. Det betyder bl.a., at myndighederne efter en konkret vurdering kun vil kunne ændre kravene, hvis virksomhedens belastning af miljøet er forøget. Dog vil myndighederne ikke ændre kravene med urimelige kadencer.

Når branchebekendtgørelserne revideres, vil det ske i overensstemmelse med sædvanlig praksis for ændring af bekendtgørelser, herunder offentlig høring.

Det er hensigten, at der i de enkelte branchebekendtgørelser vil kunne laves overgangsregler, således at etablerede virksomheder, der har anmeldt sig efter branchebekendtgørelsernes regler, og som berøres af eventuelle ændringer i bekendtgørelsernes generelle, bindende regler, skal efterleve ændringerne indenfor en rimelig tidsfrist. Endvidere er det hensigten, at der fastsættes overgangsregler for, hvornår en bilag 2-virksomhed, der har en miljøgodkendelse, og hvor retsbeskyttelsesperioden er udløbet, vil skulle anmelde sig efter branchebekendtgørelsernes regler. Disse frister vil blive nærmere fastsat i de enkelte branchebekendtgørelser.

Det er endvidere Miljøstyrelsens vurdering, at godkendelsespligtige aktiviteter fortsat skal have en miljøgodkendelse.

Derudover vil etablerede virksomheder omfattet af branchebekendtgørelserne, samt virksomheder, der er i besiddelse af en miljøgodkendelse, men som skal anmelde sig efter branchebekendtgørelsernes regler, eller som ændrer eller udvider sig og dermed bliver omfattet af branchebekendtgørelserne, have mulighed for at søge om dispensation fra visse i branchebekendtgørelserne nærmere anførte generelle, bindende krav – eksempelvis hvis et områdes planmæssige status ændres.

Det ovennævnte vedr. overgangsbestemmelser og tidsbegrænsning vil blive præciseret i lovforslaget.

Ad. 9. Vilkårsdatabasen

DI finder det vigtigt, at vilkårsdatabasen udarbejdes i et tæt samarbejde mellem myndigheder og virksomheder for at sikre, at databasen bliver anvendelig. **DI** deltager derfor gerne i udviklingsarbejdet.

L&F finder, at status for vilkårsdatabasen bør afklares, da vilkårene kan få væsentlige økonomiske konsekvenser for virksomhederne. Hvem udarbejder vilkårene? Får de status af vejledning? Vil vilkår komme i høring, inden de indgår i databasen? Kan man forvente glidende stramninger af grænseværdier, fx lugt?

KL anerkender Miljøstyrelsens store arbejde med at udvikle en vilkårsdatabase som omdrejningspunkt for at gøre anmeldeordningen enklere og mere målrettet.

Bryggeriforeningen ser det ikke som en lettelse for virksomheder, der ikke er omfattet af standardvilkår at blive præsenteret for en vilkårsdatabase.

KL mener, at virksomhederne nu får en langt større opgave med at levere solide miljøfaglige data til brug for kommunernes sagsbehandling og spørger til hvilke tiltag der er tænkt på.

Miljøstyrelsens kommentarer

Vilkårsdatabasen skal tjene som et digitalt værktøj, hvis formål er at øge og lette tilgængeligheden for myndigheder og for virksomheder til de mange gældende og vejledende krav. Miljøstyrelsen vil – i tæt dialog med bl.a. DI, L&F og KL – stå for den tekniske etablering af vilkårsdatabasen, der hovedsagligt vil indeholde vilkår og grænseværdier fra gældende bekendtgørelser og vejledninger, dvs. krav der allerede har været i høring.

At vilkårene lægges ind i vilkårsdatabasen vil ikke ændre deres status. Krav i branchebekendtgørelser vil være direkte bindende for de virksomheder, der er omfattet af branchebekendtgørelsen. Vilkår fra standardvilkårsbekendtgørelsen er ikke bindende for virksomhederne, men myndigheden er forpligtet til at benytte dem, når de udarbejder miljøgodkendelser. Vilkår og grænseværdier fra vejledninger om luft, lugt og støj omsættes ligeledes af miljømyndigheden til krav i miljøgodkendelsen.

Vilkårsdatabasen vil med tiden blive suppleret med yderligere vilkår, som vil blive udarbejdet af Miljøstyrelsen. Revision af vilkår vil ske på samme måde. KL, DI, L&F og DN vil blive inviteret til at deltage i arbejdet, og nye eller reviderede vilkår vil først blive udgivet efter en høring af interessenter på sædvanlig vis.

Med hensyn til oplysninger skal det siges, at virksomhederne vil blive guidet gennem anmeldelsesprocessen og dermed være i stand til at levere bedre og mere fyldestgørende oplysninger. Det forventes ikke, at virksomhederne skal tilvejebringe og levere flere miljødata, end det allerede sker i dag.

Det er heller ikke tanken, at den lette adgang til en samlet vilkårsdatabase skal bevirke, at virksomhederne får flere vilkår i en miljøgodkendelse, end hvad der er nødvendigt.

Ad. 10. Den digitale ordning

DI finder det naturligt, at de allerede eksisterende digitale ordninger videreudvikles i et tæt samarbejde mellem dem, der skal anvende ordningerne.

L&F finder det centralt, at IT-systemet fungerer korrekt fra starten, og at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til udvikling og implementering af systemet.

KL er glade for den indgåede aftale om, at den digitale anmeldeordning får Byg & Miljø som platform. Der er med byggesagsløsningen implementeret en brugerflade, som kan anvendes som grundlag. **KL** ser et væsentligt potentiale i den digitale anmeldeordning, men det forudsætter stor vilje og mange ressourcer til udvikling og test. På et så komplekst et sagsområde og med en nyudviklet vilkårsdatabase mener **KL** ikke, der kan høstes effektiviseringsgevinster fra dag 1. Der vil være behov for at understøtte brugerne, når systemet tages i brug. Den stramme tidsplan for udvikling og implementering af IT-systemet kan medføre stor risiko for, at der ikke er tid nok til modning og implementering af systemet, herunder ændret tilrettelæggelse af arbejdsgange mv. Det er væsentligt, at kommuner og virksomheder inddrages i udviklingen af systemet.

Miljøstyrelsens kommentarer

Miljøstyrelsen vil med glæde inddrage de berørte interessenter i arbejdet med udarbejdelsen af den digitale anmeldelse.

Den valgte IT-løsning opbygges som en udvidelse af det eksisterende ansøgningssystem til byggeansøgninger og visse miljøansøgninger, "Byg og Miljø". Byg og Miljø løsningen er brugertestet og har været i brug siden marts 2014. Ved at indbygge IT-løsningen i en eksisterende system minimeres risikoen for opstartsfejl, og brugergrænseflade mm. er testet og anvendt i en periode, inden udvidelsen implementeres.

Ad 11. Økonomi

KL mener generelt, at de økonomiske beregninger undervurderer det egentlige ressourceforbrug af myndighedernes nye opgaver. **L&F** efterlyser en konkretisering af gevinsten for fødevarevirksomhederne.

KL mener, at ressourceforbrug til opstartstilsyn skal indgå i de økonomiske beregninger.

KL mener ikke, at der er besparelser at hente ved at indføre samtidighed i sagsbehandlingen og afgørelserne. De mener endvidere, at det er uklart, hvilke forudsætninger der ligger bag den angivne besparelse på sagsbehandlingen på 2,1 mio. kr. årligt fra 2016. **KL** mener, at den foreslåede model er ressourceneutral, idet besparelser på sagsbehandlingen går lige op med øgede ressourcer på forhåndsdialog, opstartstilsyn og generel vejledning til virksomheder med begrænsede miljøfaglige kompetencer.

KL mener ikke, at besparelserne ved IT-løsninger kan høstes fra dag 1. Desuden mener de ikke, at det øgede krav til kommunerne om en styrket vejledning- og tilsynsindsats er afspejlet i de økonomiske beregninger. Det undrer også **L&F**, at de økonomiske konsekvenser af dette element i lovforslaget ikke er afspejlet.

KL mener ikke, at det på nuværende tidspunkt, hvor både vilkårsdatabasen og det digitale system endnu ikke er færdigudviklet, er muligt at opgøre de økonomiske konsekvenser. De mener, at det kræver en forudgående test og efterfølgende evaluering.

L&F mener, at de afsatte midler til udvikling af branchebekendtgørelser bør allokere til andre områder i tæt dialog med brancherne i tilfælde af, at branchebekendtgørelserne ikke udarbejdes.

L&F mener, at der bør stilles mål for virksomhedernes administrative lettelser, så det er muligt at følge op på målene i forbindelse med udmøntningen af lovgivningen.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Som følge af lovforslaget har Miljøstyrelsen foretaget et økonomisk skøn over de konsekvenser, som lovforslaget forventes at få. Der er bl.a. foretaget skøn over, hvilke besparelser eller udgifter de foreslåede ændringer vil have. Der er således medtaget følgende nøgleparametre i beregningerne: digital anmeldelse, samtidighed, opstartstilsyn og indførelse af branchebekendtgørelse. KL's kommentar om, at forhåndsdialog og generel vejledning til virksomhederne medfører ressourceneutralitet er ikke medtaget i beregningen, idet tiltagene ikke er obligatoriske. De besparelser og udgifter, som blev opgjort i forbindelse med høringen, er blevet justeret i henhold til de ændringer, som høringen har medført og efterfølgende genvurderinger af antagelser.

Miljøstyrelsen har ikke opgjøret de økonomiske gevinster separat for fødevarevirksomhederne, idet initiativerne i lovpakken vedrører alle virksomheder, der i dag er optaget på bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen. Miljøstyrelsen vil dog i det videre arbejde undersøge, om det er muligt at opgøre gevinsten separat for fødevarevirksomhederne.

Miljøstyrelsen er enig med KL i, at gevinsterne af den ny digitale anmeldeordning ikke kan forventes at blive høstet fuldt ud fra første år, hvor ordningen er fuldt implementeret. De økonomiske beregninger er justeret i henhold hertil.

KL har fremhævet, at de ikke mener, at det på nuværende tidspunkt er muligt at opgøre de økonomiske konsekvenser, og at dette først kan ske, når ordningen er evalueret og testet. Dette er Miljøstyrelsen uenig i, idet det er normal procedure, at de økonomiske konsekvenser altid vurderes ved indførelse af nye bestemmelser.

I forbindelse med Aftale om Vækstplan for Fødevarer blev der afsat midler til bl.a. udarbejdelse af branchebekendtgørelser for foderstofvirksomheder og biogasanlæg. Miljøstyrelsen har anvendt midlerne på at gennemføre forundersøgelser og til at udvikle de juridiske rammer for branchebekendtgørelser. Der vil fortsat være behov for videreudvikling af den juridiske og tekniske skabelon for branchebekendtgørelserne. De udarbejdede forslag til tekniske krav vil blive drøftet med brancherne med henblik på opdatering af standardvilkårene. Miljøstyrelsen vil fortsat give høj prioritet til BREF-arbejdet med Food, Drink and Milk.

Med hensyn til at opstille mål for de administrative lettelser, er det Miljøstyrelsen vurdering, at målet med at indføre en ny anmeldeordning netop er administrative lettelser og forenklinger i form af hurtigere sagsbehandling ved digital anmeldelse og samtidig i afgørelserne. I den forbindelse vil der blive opstillet servicemål som forhandles p.t. med kommunerne.

Ad. 12. Øvrige bemærkninger

Bæredygtigt Landbrug efterlyser, at der ved først givne lejlighed og gerne ved det aktuelle lovforslag indføres et udtrykkeligt juridisk grundlag for, at husdyrbrug, der ikke er godkendt efter husdyrgodkendelsesloven fra 2007, men f.eks. vil være godkendt efter miljøbeskyttelsesloven, kan anvende anmeldeordninger efter husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Bemærkningerne til det aktuelle lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven og planloven angiver de typer af virksomheder, der påtænkes omfattet af den kommende anmeldeordning for mindre miljøbelastende virksomheder, og at husdyrbrug, der er godkendt efter miljøbeskyttelsesloven, ikke er heriblandt.

Bæredygtigt Landbrug rejste også ved høringen til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, der nu er udstedt som bekendtgørelse nr. 1283 af 8. december 2014, spørgsmålet om det juridiske grundlag for, at husdyrbrug, der ikke er godkendt efter husdyrgodkendelsesloven, generelt skulle kunne gøre brug af anmeldeordningerne efter husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen finder det relevant at gentage fra høringen af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, at de miljømæssige konsekvenser af en

anmeldeordning skal vurderes for at opstille præcise krav til at beskytte natur og miljø, herunder også i forhold til EU's habitatdirektiv og VVM-direktiv. Det har hidtidigt været vurderingen, at det næppe kan lade sig gøre at opstille de mange krav og betingelser, der vil være nødvendige i forhold til husdyrbrug, der ikke er godkendt efter husdyrgodkendelsesloven, når der er tale om anmeldeordninger, der lægger op til større ændringer på bedriften.

I tilfælde af mindre, begrænsede ændringer på husdyrbrug, som ikke er godkendt efter husdyrgodkendelsesloven, har det dog været muligt at stille betingelser af hensyn til miljø og natur. Det er f.eks. tilfældet i anmeldeordningen efter husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 31. Det er Miljøstyrelsens vurdering, at der i husdyrgodkendelseslovens § 17, sammenholdt med overgangsreglerne i lovens § 103, er hjemmel til at fastsætte sådanne anmeldeordninger.

Revision af planloven

Dansk Akvakultur mener, at planloven bør revideres, idet den umuliggør en modernisering af bestående dambrug.

Naturstyrelsens bemærkninger:

Det ligger udenfor sigtet med udkast til lovforslag at ændre reguleringen af dambrug.

Ad. 13. Kommentarer fra offentlige myndigheder

Digitalisering (ad. 10.)

Datatilsynet anfører, at de forudsætter, at persondataloven og forskrifter udstedt i medfør heraf vil blive iagttaget i forbindelse med behandling af personoplysninger. Samtidig anfører Datatilsynet, at det er tilsynets opfattelse, at sikkerheden skal leve op til de krav, som gælder for den offentlige forvaltning, og at behandlingen af personoplysninger dermed skal leve op til kravene i sikkerhedsbekendtgørelsen. Datatilsynet henleder endvidere opmærksomheden på, at der skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen finder anvendelse. Når der udstedes en bekendtgørelse jf. lovforslagets § 11 h stk. 3, vil Miljøstyrelsen indhente en udtalelse fra Datatilsynet i medfør af persondatalovens § 57.

Økonomi (ad.11)

Erhvervs- og Vækstministeriet har pointeret, at det ikke er muligt at opgøre de administrative lettelser på baggrund af det fremsendte, men at dette bør ske i forbindelse med udarbejdelse af de konkrete bekendtgørelser.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig med Erhvervs- og Vækstministeriet i, at de administrative lettelser vil blive opgjort i forbindelse med udarbejdelse af de konkrete bekendtgørelser. Det er ikke intentionen at opstille konkrete mål for de administrative lettelser, men formålet med at indføre den nye anmeldeordning er at udvikle en IT-løsning, hvor virksomhederne guides gennem en ansøgnings/anmeldeproces, og hvor myndighederne kan udstede tilladelsen eller godkendelsen hurtigere, end det sker i dag.